

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1984/2529

พนักงานอัยการ จังหวัด สุราษฎร์ธานี โจทก์ นาย ธีระชัย หรือ ตู๋ พรึงสกุล กับพวก จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 245

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษประหารชีวิตจำเลยที่1คู่ความไม่อุทธรณ์ศาลชั้นต้นส่งสำนวนที่เกี่ยวข้องกับจำเลยที่1ไปยังศาลอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนคดีสำหรับจำเลยที่1ยอมถึงที่สุดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา245วรรคสอง.

คำพิพากษา

โจทก์ ฟ้อง ว่า จำเลย ทั้ง ห้า กระทำ ผิด ต่อ กฎหมาย หลายบท หลายกรรมกล่าว คือ จำเลย ที่ 2 บังอาจ มี อาวุธปืน ลูกซอง สั้น และ กระสุนปืน1 นัด ไว้ ใน ครอบครอง โดย ไม่ รับ อนุญาต พา อาวุธปืน และ เครื่องกระสุนปืน ติดตัว ไป ใน ทางสาธารณะ โดย ไม่ รับ อนุญาต จำเลย ทั้ง ห้าบังอาจ ปล้น ทรัพย์ ของ ผู้อื่น โดย มี ปืน เหล็กชุดซาฟท์ กับ ไม้ คมแฝกเป็น อาวุธ มี เรือ เป็น ยานพาหนะ ใน การ ปล้นทรัพย์ ได้ ใช้ กำลังประทุษร้าย เจ้าทรัพย์ คนหนึ่ง โดย เจตนาฆ่า แต่ เจ้าทรัพย์ ไม่ ถึงแก่ ความตาย เพียง แต่ ได้ รับ อันตราย แก่ กาย ถึง สาหัส ส่วนเจ้าทรัพย์ อีก คนหนึ่ง ถูก ฆ่า ตาย เพื่อ ความ สะดวก ใน การ ปล้นทรัพย์เจ้าทรัพย์ อีก 2 คน ซึ่ง เป็น หญิง ถูก พา ไป เพื่อ การ อนาคต และถูก ข่มขืน กระทำ ข้ำเรา โดยใช้ ปืน บังคับ อัน มี ลักษณะ เป็น การโทรมหญิง แล้ว จำเลย ทั้ง ห้า ร่วมกัน ฆ่า เจ้าทรัพย์ ที่ เป็น หญิงทั้ง สอง เสีย โดย ทรมาณ และ กระทำ ทารุณ โหดร้าย เพื่อ ปกปิด ความผิดและ หลีกเลี้ยง ให้ พ้น อาญา ขอ ให้ ลงโทษ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา83, 276, 277 ตี, 278, 288, 289, 340, 340 ตี พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2525 มาตรา 3 ประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2518 ข้อ 14, 15 พระราชบัญญัติ อาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ 72, 72 ทวิ พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2522มาตรา 7 คำสั่ง ของ คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 44 พ.ศ. 2519ข้อ 3, 6, 7 ธิ อาวุธปืน ลูกซอง ไม้คมแฝก และ มีดของกลาง ส่วน อาวุธปืนรีวอลเวอร์ ขนาด .38 เลขทะเบียน กท.2504377 และ กระสุนปืน 4 นัด กับปลอก กระสุนปืน 2 ปลอก คืบ แก่ ผู้เสียหาย จำเลย ทั้ง ห้า ให้การ รับสารภาพ ศาลชั้นต้น พิพากษา ว่า จำเลย ทั้ง ห้า มี ความผิด ฐาน ปล้นทรัพย์โดย มี และ ใช้ อาวุธปืน โดย ใช้ ยานพาหนะ ฐาน ฆ่า ผู้อื่น เพื่อ ปกปิดความผิด อื่น ของ ตน และ พยายาม ฆ่า ผู้อื่น เพื่อ ให้ เกิด ความ สะดวกใน การ ที่ จะ กระทำ ความผิด อย่างอื่น ฐาน พา หญิง ไป เพื่อ การ อนาคต และ ฐาน ข่มขืน กระทำ ข้ำเรา โดยใช้ อาวุธปืน อัน มี ลักษณะ เป็น การโทรมหญิง ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (7) มาตรา 289 (6), 80, มาตรา276 วรรคสอง มาตรา 340 วรรคสอง 340 ตี ให้ เรียง กระทง ลงโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ลงโทษ ฐาน ฆ่า ผู้อื่น ตาม มาตรา 289 (7)ให้ ประหาร ชีวิต จำเลย ทั้ง ห้า ลงโทษ ฐาน พยายาม ฆ่า ผู้อื่น ตามมาตรา 289 (6), 80 จำคุก คน ละ ตลอดชีวิต ลงโทษ ฐาน ปล้น ทรัพย์ ตามมาตรา 340 วรรคสอง 340 ตี จำคุก คนละ 30 ปี ลงโทษ ฐาน พา หญิง ไปเพื่อ การ อนาคต ตาม มาตรา 284

จำคุก คนละ 2 ปี ลงโทษ ฐาน ช่มชู้ กระทำชำเรา ตาม มาตรา 276 วรรคสอง จำคุก คนละ 15 ปี จำเลย ที่ 2 ยัง มีความผิด ฐาน มี อาวุธปืน และ พา อาวุธปืน ไป ใน ทางสาธารณะ โดย ไม่ รับอนุญาต ตาม พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดดอกไม้เพลิง และ สิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ที่ แก้ไข แล้ว อีก สถานหนึ่ง ด้วย ให้ ลงโทษ จำเลย ที่ 2 ฐาน มีอาวุธปืน จำคุก 2 ปี และ ฐาน พา อาวุธปืน ไป ใน ทางสาธารณะ จำคุก 1 ปี แต่ โดย เหตุ ที่ ศาล วางโทษ ฐาน ช่มชู้ ผู้อื่น ให้ ประหารชีวิต จำเลยทั้ง ห้า แล้ว จึง ไม่ อาจ รวม โทษ จำคุก ใน ความผิด ฐาน อื่น เข้า อีกได้ จำเลย ทั้ง ห้า ให้การ รับสารภาพ ใน ชั้น จับกุม สอบสวน และ ชั้นศาล ตลอดมา เป็น ประโยชน์ แก่ การ พิจารณา อยู่ บ้าง กรณี มี เหตุบรรเทาโทษ ทาง พิจารณา ได้ ความ ว่า จำเลย ที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 และ ที่ 5 ได้ ร่วม กระทำผิด กับ จำเลย ที่ 1 เท่านั้น ไม่ ปรากฏ แน่ชัด ว่า จำเลยทั้ง สี่ นี้ ลงมือ ช่มชู้ ผู้ตาย ทั้ง สาม ด้วย ตนเอง เห็น สมควร ลดโทษให้ จำเลย ทั้ง สี่ นี้ คนละ หนึ่ง ใน สาม ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คง จำคุก จำเลย ที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 และ ที่ 5 ไว้ ตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 52 สำหรับ จำเลย ที่ 1 ซึ่งเป็น ผู้ชักชวน ให้จำเลย อื่น ร่วม กระทำผิด ถือ ได้ ว่า เป็น หัวหน้า พวก คนร้าย รายนี้ทั้ง จำเลย ที่ 1 ได้ ลงมือ ยัง ช่มชู้ ผู้ตาย เอง ถึง 2 ศพ และ ได้ร่วมกับ จำเลย อื่น ช่มชู้ ผู้ตาย อีก 1 ศพ ทั้ง ได้ ใช้ เหล็กชุด ขาพท์ แทะพยายาม ช่มชู้ นาย รัชชัย พานวัน ผู้เสียหาย อีก ด้วย ศาล พิจารณาพิพากษา ของ จำเลย ที่ 1 แล้ว เห็น ว่า จำเลย ที่ 1 กระทำ ความผิดอย่าง อุกอาจ ด้วย ใจ เขี้ยวโมโห อามัถิต ผิด วิสัย มนุษย์ ธรรมดา ไม่เกรงกลัว อาญา แผ่นดิน และ บาปกรรม นับว่า เป็น คนร้าย โดย สันดาน จึงเห็น สมควร ไม่ ลดโทษ ให้ คง ให้ ประหาร ชีวิต จำเลย ที่ 1 ให้ ตายตกไป ตาม กัน สถานเดียว เพื่อ มิให้ เป็น เยี่ยงอย่าง แก่ บุคคล อื่นต่อไป อาวุธปืน ลูกซอง ไม้ คมแฝก และ มีด ของกลาง ให้ ริบ ส่วน อาวุธปืนรีวอลเวอร์ ขนาด .38 หมายเลข ทะเบียน กท.2504377 และ กระสุนปืน 4 นัดกับ ปลอก กระสุนปืน 2 ปลอก คืน เจ้าของ โจทก์ อุทธรณ์ ขอ ให้ ลงโทษ จำเลย ที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 และ ที่ 5 หนักขึ้น ศาลชั้นต้น ส่ง สำนวน เกี่ยวกับ จำเลย ที่ 1 ให้ ศาลอุทธรณ์ พิจารณาพิพากษา ศาลอุทธรณ์ พิจารณา ยืน จำเลย ที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัย ว่า ศาลชั้นต้น พิจารณา ลงโทษ ประหารชีวิต จำเลย ที่ 1 คู่ความ ไม่ สมบูรณ์ ศาลชั้นต้น ส่ง สำนวน ที่ เกี่ยวกับ จำเลย ที่ 1 ไป ยัง ศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ พิจารณา ยืน คดี สำหรับ จำเลย ที่ 1 จึงถึงที่สุด แล้ว ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสองฎีกา ของ จำเลย ที่ 1 จึง ต้องห้าม ศาลฎีกา ไม่ รับ วินิจฉัย พิจารณา ยก ฎีกา ของ จำเลย ที่ 1

องค์คณะ

ปชา วรรณพินิจ · จุฑา จันทรวงศ์ · อุทิศ บุญชู

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1984/2529>